

1850-06-26

SENDER

P.C. Skovgaard

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Baseret på Skovgaards udsagn om Holger Stampe og bemærkningen om det manglende politiske indhold i Georgia Skovgaards breve, vurderes brevet at være en besvarelse på Georgias brev a 23. juni 1850, Mappe 3, brev 21.

Sender's location:

Møn

Recipient's location:

Botanisk Have, København

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Til

Frøken G Schouw

Den Botaniske Have

Kjøbenhavn

[betalt]

Mentioned people:

J. A. Jerichau

Elise Stampe

Holger Stampe-Charisius

Mentioned locations:

Møns Klint

Archive:

Mappe 5 nr. 08

TRANSCRIPTION

Mappe 5 nr. 8

Møen d. 26de Aften 1850

Min Bedste Ven! Endskjönt det er sent maa jeg dog snakke lidt med Dig, jeg er jo rigtig nok træt, og skulde tidlig op i morgen da jeg haaber paa godt Veir, og Pligter altsaa paa en Maade bød mig at gaae til Sengs, saa dog bare et Par Ord. Det var jo fornøieligt med den Seir som Soldaten paa nye har vundet, det glæder var morsomt med det Nederlag, som Forfatningsfolkene med deres Digter i Spidsen led, det var godt nok ham og dem, det gjør mig egentlig ondt for Jerichau, men det er ogsaa godt nok til ham, for han fortjener det, det er en farlig Rolle han spiller, maatte denne Historie blot bringe ham til at gaa i sig selv, det sker vel næppe; Hvad sagde egentlig Clausen?

Jeg har nu det nødvendige, men det er saa Tarveligt, jeg vil gjerne have mere, jeg er nu sikret, det er jo godt, men jeg kan godt trænge til noget mere, desuden har jeg iaften faaet nogle ganske nye Emner, tillader Veiret det, maa jeg have dem med, det gaar altid saaledes, naar man skal til at holde op, saa kommer altid det bedste, man maa alligevel holde op, ellers vilde det gaa som med hende, der spandt Guld, ogsaa i det Stykke maa man indføre en fornuftig Husholdning, derfor vil jeg nu og saa spare paa mine Kræfter, og gaa til Hvile, god Nat min Ven!

-2-

d. 27de. Der har aldrig været et Ord om Politik i Dine Breve, hvad sker der i Verden? Hvorledes staar det sig med Krigen, Freden eller Vaabentilstanden? Idag har jeg seet en rigtig Flaade paa 8 Linieskibe, 1 Fregat og nok ogsaa en Brik komme østen fra og passere Klinten, eller rettere Møen, hen ad Slesvig til, Hans Peter mente: at nu blev Slesvig-Holstenerne idet mindste forskrækkede, og det kunde vel ogsaa nok hændes at der var Grund til det, for, hvorfor har vi ladet slæbe endel Landgangspramme derned? og hvorfor beholde den Mængde Folk bestandig inde? det er nok ikke godt at svare paa!

Hvordan har Elise det? Det gjør mig meget ondt med for Holger. Det er dog en fortvivlet Beslutning om at gaae i Krig, Begejstring kan der jo ikke være Tale om foruden at faa der vel næppe kan være noget Haab for ham, saa er der vel næppe andre end [?] hans Søster, som vil i dette Stykke [?give] ham Deltagelse, jeg kan ikke nægte at min Sympati er bestemt paa en Side, hvormeget jeg end bebrejder mig det for den anden gode Mands Skyld, men jeg kan ikke gjøre end det.

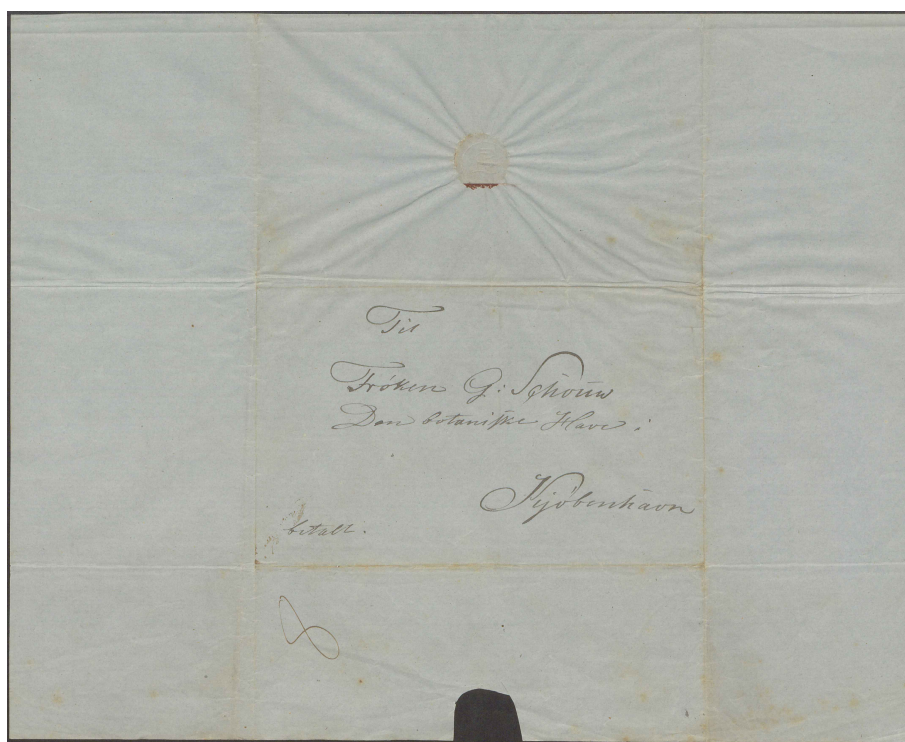
Løverdag. Idag har jeg Tid til at skrive til Dig, det regner og stormer udenfor, o kunde jeg tale med Dig, kunde jeg titte lidt ind til Fru Freund!

jeg kan ikke skrive, jeg er for urolig nu, jeg har saa meget at meddele, men Papiret kan ikke modtage det, det er for lille, og Uroen mig for stor, jeg deles (man splitter ikke) af 2de Længsler, Længsel efter at see og favne, kysse og tale med Dig, Du Kjære! og Længsel efter at gjøre Billeder, ja, jeg længes efter at gjøre Billeder, jeg tror jeg kan, hvor

-3-

det gjærer og arbejder i mig; jeg længes efter at komme ud, og dog kan jeg vanskelig komme herfra, for naar jeg omtrent er omtrent færdig det bliver bestandig, nu kun dette, saa er jeg færdig, og saa undertiden kan man faae et saa deiligt Øieblik, at der aabner sig en rig Mangfoldighed, saaledes forleden Aften, men det lader til, at Veiret vil forbyde det,- jeg faldt i Tanker herover og og ved nu ikke hvad jeg vilde sige. Jeg faldt i Tanker over, hvormeget man vil, og hvor lidt man kan, hvor ubegrænset Lysten er, men hvor begrænset Evnerne, hvor afhængig man er af Vind og Veir, og andre Mennesker Det er en ubehagelig Følelse at have umaadelig Lyst til at flyve, og saa mærke at man kun gjør et lille bitte Hop, men Gud være lovet for de Evner man har, og de Grændser der er sat, og den Afhængighed man er i, i denne sidste ligger jo den største Velsignelse, Gud være lovet for [?alle] de Baand, hvormed vi er knyttede til Andre; forstaae mig Ret, ved Afhængighed af andre Mennesker, tænkte jeg ikke paa Dig, først da jeg havde skrevet det, og da fik Tankerne et andet Sving. I næste Uge forlader jeg vist Klinten, hvad Dag kan jeg ikke vide, jeg har det Haab at modtage det sidste Brev paa Tirsdag, og saa sige Farvel til dem for dennegang og Tak, ja Tusind Tak Du velsignede Menneske for alle de Ord, Du har skrevet og for al den Kjærlighed, Du har forstaaet at komme i dem, o! o! o! med Guds Hjælp ses vi snart og da! Lev vel min Ven! og Hils Alle! fra Deres P:

P.S. Tak for det Tilsendte.

Til

Froken G. Schouw
Dan botaniske Have.

Kjøbenhavn

Lille.

8

Moen 226² Osten 1850 -

Min bedste Ven! Indtjent M er snart man jeg
dy sætte lidt med dig, jeg er jo rigtigvis borte, og tænkte lidet
og i Morge da jeg faar det gode Mør, og fligter allea gaa
en Maade borte mig et gaa til Dags, paa dy bare dyer
Ond. Det var jo fornøjeligt med den Dine søn Valde
gaa mig det mindst, at gaaet var mestend med det
Nobles som Dofningsfolkene end der sig var i Dage
led, M var godt med dem og den, M gjør mig egentlig
and for Jernan, men M er og for godt med til som
for som forsom M, M er en fedt lig dote som fyller,
maatte den Jernan blot bringe som til at gaa i J
fals, M Jernan vil udgaa; fandt jeg egentlig Claisen? -

Jeg var en M nødvendige, men M er paa koming
jeg vil gjøre som med, jeg er en Jernan, M er jo
gode, men jeg kan godt bruge til noget mere, der
inden for jeg i Jernan Jernan vil nogle gange mig som
til lade M, men jeg fandt den med, M
gaaet altid Jernan, men med Jernan til et Jernan og,
som kommer altid det Jernan, men men alligevel
Jernan og, M er vil M gaa som med Jernan
Jernan Guld, og Jernan i M Jernan men men indfor en
Jernan Jernan Jernan, derfor vil jeg en og Jernan
gaa min Jernan, og gaa til Jernan, gode M min
Ven!

at jeg var en skide i mig; jeg begynder efter at Loven er ind, og
og den jeg uventet Loven for, for naar jeg er kommet
for det Loven bestemt, min ene M, saa er jeg for det
og saa indstiller den min fandt at jeg vilst Guds
at der ad den jeg en mig Mængde, Guds for det
Aften, min M lader til at M ind vil fortælle M, —
jeg faldt i Tanker for den og med min ellers fandt jeg vilst sig.
Jeg faldt i Tanker om fremtiden min vil, og for det min
den, for indstillet Loven er, min for begyndt Loven
me, for affaring min er af M ind og M ind og M ind
det er en uventet, M ind at fandt en min indstillet Loven til at
M ind, og saa indstiller at min den min indstillet Loven til at
min Guds min Loven for de Loven min for, og de Guds min
det er for, og den affaring min er i, i min indstillet
Loven ja den indstillet M ind, Guds min Loven for alle
de Loven min ind indstillet til M ind; for den min
vil, med affaring min af den M ind, Loven jeg indstillet
den, for den jeg fandt Loven M, og de indstillet Loven at den
Ding. I minste M ind for den jeg indstillet Loven, fandt
den den jeg indstillet min, jeg for M ind at minst M ind
Loven ja Loven, og saa jeg Loven til den for den min
og det, ja indstillet det den minst M ind for alle de Loven
de for Loven, og for at den indstillet den for, for den at den
min: den, o! o! o! med Guds indstillet min indstillet, og den!
den, min min M ind! og indstillet Alle! for den D.
L. D.
Loven for M indstillet.